

Petra Petersen: Jeg er fuldkommen indforstået med, at nedsættelsen af fedtprocenten i mælken i 1941 og 1947 skyldtes, at vi skulle eksportere mere smør. Men den højtærede landbrugsministers oplysninger her bestyrker mig netop i det krav, jeg har stillet, idet det jo — som den højtærede minister oplyste — i høj grad gælder, at det er bybefolkningen, der får den fortyndede mælk, medens landbefolkningen stadigvæk får mælk indeholdende den naturlige fedtprocent. Efter min mening trænger netop byernes børn, der lider under dårlige boligforhold, mangel på lys og luft og mangel på frugt, til at få noget bedre mælk, og jeg henstiller derfor stadig til landbrugsministeren — på trods af ministerens svar —, at han gør sit til, at fedtprocenten i mælken kan blive forhøjet.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg gentager, at jeg meget gerne ville imødekomme det ønske, der her er fremsat. Men der er sikkert næppe noget land i Europa, som har adgang til at købe så store mængder sødmælk og så god sødmælk, som vi har her i Danmark. Det sikre, hvis man ville gennemføre det forslag, det ærede medlem her har stillet, ville blive et minus i vor import på 24 mill. kr. af de allervigtigste råvarer til erhvervene, hvilket vil sige en meget stærk forøgelse af arbejdsløsheden her i Danmark, og en sådan letsindighed kan jeg for mit vedkommende ikke være med til — det overlader jeg ganske til det ærede medlem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Inger Merete Nordentoft* til undervisningsministeren.

Vil undervisningsministeren meddele folketinget resultatet af den undersøgelse, han lovede at foretage i anledning af den beskyldning for embedsmisbrug, som jeg rejste mod statskonsulent F. C. Kaalund-Jørgensen her i tinget den 1.-12.-1948?

Inger Merete Nordentoft: I midten af sidste uge kunne jeg i dagspressen læse, at den højtærede undervisningsminister havde søgt forhandling med partierne på rigsdagen og fået deres tilslutning til, at der blev oprettet et nyt embede, hvortil statskonsulent Kaalund-Jørgensen kunne forflyttes, således at det ønske, der gentagne gange har været udtalt fra de store lærerorganisationer om, at statskonsulenten måt-

te blive frataget sit embede, kunne ske fyldest. Men der var ikke i dagspressen fremsat nogen meddelelse om statskonsulentens forhold til seminarieelevernes landsråd — det forhold, jeg fremdrog her i folketinget i december, og som siden har været debatteret kraftigt i den danske skolepresse og også i dagbladene. Jeg stillede derfor den højtærede undervisningsminister et spørgsmål, der kunne foranledige en redegørelse for det nævnte forhold. Imidlertid har den højtærede undervisningsminister i søndags udsendt et åbent brev til statskonsulenten, hvori der står, at undervisningsministeriet finder ikke anledning til at foretage en nærmere undersøgelse af dette forhold gennem en afhøring.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede undervisningsminister, hvorfor man ikke vil foretage en sådan undersøgelse. Er det i virkeligheden ikke en meget alvorlig sag, når landsrådets repræsentanter udsender en erklæring, som har været forelagt for organisationernes styrelse før udsendelsen, om, at de bliver kaldt til et møde hos statskonsulenten, hvor denne lover at imødekomme alle de ønsker, som landsrådet igennem længere tid har arbejdet for at få opfyldt; men efter først at have lovet at imødekomme alle ønskerne stiller han det krav, at betingelsen for at imødekomme dem er, at man skifter stilling overfor statskonsulenten og indtager en mere positiv holdning til hans person. Jeg finder, at der i landsrådets redegørelse for denne samtale er et så kraftigt misforhold mellem, hvad man kan forlange af en embedsmand i en højt betroet stilling, og hvad der virkelig har fundet sted, at der er anledning til at foretage en undersøgelse gennem afhøring, og jeg vil anmode den højtærede undervisningsminister om at gøre rede for, hvorfor man ikke vil foretage denne undersøgelse, om det skyldes, at henvendelsen blot er kommet fra noget, der — for at citere den højtærede undervisningsminister — kalder sig seminarieelevernes landsråd, om årsagen er, at det altså er ganske unge mennesker, der foretager henvendelsen, eller om der er andre motiver til ikke at gennemføre undersøgelsen.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Hvad det egentlige spørgsmål, der blev stillet til mig, angår, fremgår det af den skrivelse, som er blevet offentliggjort i bladene, og som er ministeriets udtalelse til statskonsulenten, og som i afskrift er tilstillet seminarieelevernes landsråd, hvordan vi fra ministeriets side har svaret, og